

Στέφανος Παπατρέχας

Ηλίας

ο πρώτος γάτος χορευτής
της γατοϊστορίας

εικονογράφηση: Μαίρη Καλαμπαλικά

ΚΕΔΡΟΣ

Στέφανος Παπατρέχας: *Ηλίας, ο πρώτος γάτος χορευτής
της γατοϊστορίας*

ISBN 978-960-04-5397-3

Εικονογράφηση: Μαίρη Καλαμπαλικά
Επιμέλεια-Διόρθωση: Μαρία Σπανάκη
Ηλεκτρονική επιμέλεια-σελιδοποίηση: Ξένια Τρύφων

Για το κείμενο © Στέφανος Παπατρέχας, 2023
Για το κείμενο και την εικονογράφηση © Εκδόσεις Κέδρος, Α.Ε., 2023

Κέδρος Εκδοτική Α.Ε.
Γ. Γενναδίου 3
Αθήνα 106 78
τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655
www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr
e-mail: books@kedros.gr

*Στη Νάντια, στον Δημήτρη, στον Λάζαρο
και φυσικά στη Μανιόκα*

*Όσο περισσότερο είσαι ο εαυτός σου,
τόσο λιγότερο μοιάζεις με οποιονδήποτε άλλο,
πράγμα που σε κάνει μοναδικό.*

Γουόλτ Ντίσνεϊ

Καλωσορίσατε, παιδιά, στη γατοσυνοικία,
εδώ που γάτες παίζουνε και κάνουνε αστεία,
εδώ που ο γάτος ο μικρός που λέγανε Ηλία
έγινε ο πρώτος χορευτής στη γατοϊστορία.
Μα για αρχή ας συστηθώ: Αλίκη το όνομά μου.
Είμαι μια γάτα χνουδωτή και εδώ είναι η γειτονιά μου.
Αν θέλετε να μάθετε πού κρύβεται το θάρρος
και πώς σε κάνει δυνατό αυτό που είναι βάρος,
θα σας τα πω όλα ευθύς, όλη την ιστορία
που έκανε πρώτο χορευτή τον γάτο τον Ηλία.
Γιατί τα είδα όλα εγώ απ' το παραθυράκι
που κάθομαι ολημερίς, κοντά στο μπαλκονάκι.
Όπως καταλαβαίνετε, δεν είμαι γάτα δρόμου.
Εγώ έχω σπίτι, αφεντικό. Παίρνω το πρωινό μου,
χτενίζομαι, χαϊδεύομαι, και οι άνθρωποι όταν βγαίνουν,
απ' το παραθυράκι μου χαζεύω όσα συμβαίνουν
σε όλη αυτή τη γειτονιά. Λοιπόν, πριν κάποια χρόνια,
δυσ γάτοι – μάγκες τάχα μου, δυο πονηρά γατόνια –,
ο Τζα κι ο Τζίκι, πέρναγαν τρώγοντας δυο μπαρμπούνια.
Είπε ο Τζα στον Τζίκι μασουλώντας: **Βρε μπουμπούνα!**
Σου είπα, κάνω διατροφή κι εσύ με παρασέρνεις!
Τι θες και όλο λικουδιές πάντα μπροστά μου φέρνεις;
Αχ, είναι νοστιμότατα. Ας φάμε ακόμη λίγα!
Και ξάφνου μπρος τους πέταξε βουίζοντας μια μύγα.
Άρχισαν να την κυνηγούν μέχρι που μπερδευτήκαν
και κουτουλήσαν κι έπεσαν γιατί μπουρδουκλωθήκαν.
Κι ο Ηλίας, που σας έλεγα, ένας γάτος μικρούλης,
όταν τους είδε, γέλασε λιγάκι ο καημενούλης.
Γελάς; Γελάς; είπε ο Τζα. **Γελάει με μας ο Ηλίας;**
Ο αμπλαούμπλας; Ο άγαρμπος; Ο κλόουν της συνοικίας;
Ο Ηλίας καταντράπηκε, γιατί όταν περπατάει
όντως σκοντάφτει συνεχώς, πέφτει, παραπατάει,
και οι άλλοι δυο όπου σταθούν όλο τον κοροϊδεύουν.

ΓΑΤΟΣΥΝΟΙΚΙΑ

Ο Τζα, λοιπόν, συνέχισε: Όλοι τους μας ζηλεύουν,
γιατί εμείς, ατσούμπαλε και άγαρμπε Ηλία,
έχουμε όνομα εδώ. Είμαστε συμμορία!
Εσύ δεν είσαι ικανός ούτε να σκαφαλώσεις.
Άμα μπλεκτούμε σε καβγά, Λιάκο, δεν θα γλιτώσεις.
Και ο Ηλίας θαρρετά τους είπε: Θα σας δείξω
πως είμαι ικανότατος και θα το αποδείξω!
Και τότε αποφασιστικά προσπάθησε να τρέξει.
Όμως το ποδαράκι του για τα καλά είχε μπλέξει
σε ένα λάστιχο παλιό κι ευθύς έπεσε κάτω.
Ο Τζα κι ο Τζίκι είπαν γελώντας: Δείτε γάτο
που είναι ικανότατος! Να 'σαι καλά, ρε Ηλία,
που ήθελες να ήσουνα μέλος στη συμμορία!
Κι έφυγαν χαχανίζοντας κι άφησαν τον γατούλη
πεσμένο εκεί στο λάστιχο, έρμο και μοναχούλη.
Τον άκουσα να τραγουδά. Για να τον βοηθήσω
πήγα παρέα του κοντά κι εγώ να τραγουδήσω:

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ

Όλα μια αποτυχία.
Όλα λάθος. Μα γιατί;
Πόση λύπη κι ατυχία
μπορεί να έχει ένα γατί;

Όσο και να προσπαθήσω,
έχει νόημα; Απορώ.
Όποιον πάω να ακολουθήσω
όλο πέφτω. Όλο αργώ.

Δεν πειράζει αν θα πέσεις.
Δεν πειράζει αν αργείς.
Φτάνει μόνο να πιστέψεις
πως θα ξανασηκωθείς.

